THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XVIII No. 8 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department APRIL, 1936

WHERE IS THE BLOOD?

An old Jew speaks his mind to the younger generation.

This is Passover week among you, my Jewish brethren, and I am thinking how you will be observing it. You will have to put away all leaven from your houses; you will eat the Matzoth -- unleavened wafers -- and the roasted lamb. You will attend the synagogue and carry out the ritual and direction of the Talmud.

But you forget, my brethren, that you have everything except that which Jehovah required first of all. He did not say, "When I see the leaven put away", or "When I see you eat the Matzoth", or "When I see you go to the synagogue". His word was, "When I see the blood, I will pass over you." Ah, my brethren, you cannot substitute anything for this. You must have the blood.

BORN IN PALESTINE

I was born in Palestine, nearly seventy years ago. As a child I was taught to read the law, the Psalms and the prophets. I attended the synagogue and learned Hebrew from rabbis. I believed what I was told, that ours was the true and only religion; but as I grew older and studied the law more intently, I was struck by the place the blood had in all ceremonies outlined there, and equally struck by its utter absence in the ritual to which I was brought up. Again and again I read Exodus 12 and Leviticus 16 and 17, and the latter chapters especially made me tremble, as I thought of the great day of atonement and the place the blood had there. Day and night one verse would ring in my ears: "It is the blood that maketh an atonement for the soul." I knew I had broken the law. I needed atonement. Year after year, on the Day of Atonement, I beat my breast as I confessed the need of having my sins forgiven. But I knew it would have to be by blood. And there was no blood!

In my distress I at last opened my heart to a learned and venerable rabbi. He told me that God was angry with His people. Jerusalem was in the hands of the Gentiles, the temple was destroyed, and a Mohammedan Mosque was reared up in its place. The only spot on this earth where we dared shed the blood of sacrifice, in accordance with Deuteronomy 12 and Leviticus 17, was desecrated, and our nation scattered. That was why there was no blood. God had Himself closed the way to carry out the solemn service of the great Day of Atonement. Now we must turn to the Talmud, and rest on its instructions, and trust in the mercy of God and the merits of the fathers.

NOTHING BUT THE BLOOD

I tried to be satisfied, but could not. Something seemed to say that the law was unaltered, even though our temple was destroyed. Nothing else but blood could atone for the soul. We dare not shed blood for atonement elsewhere than in the place the Lord had chosen. Then we were left without an atonement at all! The thought filled me with horror. In my distress I consulted many other rabbis. I had but one great question "Where can I find the blood of atonement?"

I was over thirty years of age when I left Palestine and came to Constantinople, with my still unanswered question ever before my mind, and my soul exceedingly troubled about my sins.

One night I was walking down one of the narrow streets of that city, when I saw a sign telling of a meeting for Jews. Curiosity led me to open the door and go in. Just as I took a seat I heard a man say, "The blood of Jesus Christ, His Son, cleanseth us from all sin." It was my first introduction to Christianity, but I listened breathlessly as the speaker told how God had declared that "Without shedding of blood is no remission", that He had given His only begotten Son, the spotless Lamb of God, to die, and all who trusted in His blood were forgiven of their iniquities. This was the Messiah of the fifty-third chapter of Isaiah; this was the Sufferer of Psalm 22.

AT LAST I FOUND IT

Ah, my brethren, I had found the blood of atonement at last. I trusted it, and now I love to read the New Testament and see how all the shadows of the law are fulfilled in Jesus Christ. His blood has been shed for sinners. It has satisfied God, and it is the only means of salvation for either Jew or Gentile.

To my Jewish friend and brother in the flesh:- Have you yet found the blood of atonement? Are you trusting in God's smitten Lamb? God says:-

"When I see the blood, I will pass over you." Exodus 12:13. "It is the blood that maketh an atonement for the soul." Lev. 17:11. "The blood of Jesus Christ His Son cleanseth us from all sin." I John 1:7. "We have redemption through His blood, the forgiveness of sins." Col. 1:14.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton St.
Brooklyn, N. Y.

Gospel meeting every Monday, and Friday Evening at 8 o' clock. Come and bring your friends. A warm welcome and a real blessing await you.

Copies of the Shepherd of Israel may be obtained at the following stations:

Brooklyn, N. Y.
27 Throop Avenue
Rev. LEOPOLD COHN

Chicago, Ill.
316 Stanley Pl.
Rev. SOLOMON BIRNBAUM

Pittsburgh, Pa.
1603 Center Avenue
Rev. JOHN SOLOMON, Missionary

Philadelphia, Pa.
535 Spruce Street
Mr. HARRY BURGEN, Missionary

Columbus, Ohio
1039 E. Broad Street
Rev. OSCAR WAGO

Los Angeles, Calif.
2005 Brooklyn Ave.
Rev. E. ZIMMERMAN

Sidney, Australia
145 Commonwealth Street
Rev. G. E. ARDILL

Warsaw, Poland
Targowa. 15. M. 4.
Rev. MOSES GITLIN, Missionary

Jerusalem, Palestine
Gospel Gate, Russian Compound
Rev. FRANK BOOTHBY, Missionary

Our Missionaries are gladly at the service of any Jewish inquirer after the Truth as it is in the Lord Jesus Christ A Jewish missionary is a friend worth having.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave. Brooklyn, N. Y.

HOW A FOOL DIES

by

Dr. Charles L. Feinberg

There are few men who would feel complimented if they were told that they were living as fools. Even less would they care to be informed that they were dying as fools. Yet, many more people than we think are not only living as fools, but are dying as fools.

In 2 Samuel 3:33 we read these words: "Died Abner as a fool dieth?" There are very few places in the Bible where we read of one dying as a fool, but wherever it is mentioned, the reason is clear. What was the occasion here for these words?

From the reading of the passage we note that these were the words of the great King David after Joab, the captain of his army had killed Abner, the former captain of King Saul's army, in the gate of Hebron. Abner had come -- now that his master was dead -- to confer with David in regard to gaining for David the allegiance of all Israel. Joab had slain Abner because the latter had killed Asahel, brother of Joab ,in the battle at Gibeon. Joab was avenging the death of his own brother.

BLOOD MUST BE AVENGED

We have explained somewhat briefly the occasion of Abner's death. But why did David lament him as one that had died as a fool? First of all, we must remember that it was customary in the East from time immemorial that if a man were slain, the duty of avenging his blood rested as a real obligation and responsibility upon the shoulders of his closest relative. The Bible did not recommend or countenance this avenging of a relative's death, but it did attempt to provide certain regulations, so that there would be less abuse in this custom, already existing among the people.

So we find that before the people of Israel had entered the land of Canaan after their exodus from Egypt, Moses through God's instruction, commanded our forefathers that when they came to the land of Palestine, they should set aside cities of refuge. There were certain regulations connected with them. They were to be six cities chosen in the territory of land that belonged to the tribe of Levi. They were to be places where the manslayer could flee from the avenger of blood. But the manslayer had to be one that did the slaying without previous intention to kill.

THE KILLER COULD AVOID DEATH

In this way, God was assuring the innocent man the privilege of a trial in the city of refuge before the avenger of blood, who in his heat and anger would not properly weigh the merits of the case, would kill him. Of course ,if the officials of the cities of refuge found that the manslayer had killed intentionally, they would not harbor the criminal, but mete out to him the just penalty of the law. There was a final regulation: the innocent manslayer was to remain in the city of refuge until the death of the high priest; if he undertook to leave his place of refuge and was killed by the avenger of blood, the blame was to rest on his own shoulders. He should have remained in the city of refuge.

Now let us see how this applies to Joab and Abner. Abner had killed Asahel; and Joab as the brother of the slain was the recognized avenger of blood. Abner, then, should have remained in one of the cities of refuge. One of these cities was Hebron, where he had gone to visit David. According to the commandment he should have remained there and been safe from the vengeance of Joab. Instead of that, he left the city, and Joab killed him in the very gate of the city!
Was he not, then, a fool? Did he not die as a fool? He was in the very gate of the place of his refuge; he knew Joab to be the avenger of blood; and yet he did not take advantage of his place of shelter. He refused its protection and was killed.

FLEE TO THE REFUGE

What is the application to us, to you, dear Jewish reader? There is a distinct application. Because of our sins and iniquities ,according to God's unchangeable Word, we are under the righteous wrath of God. But God, true to His promises and His love for us, has sent us our long-awaited Messiah, Jesus of Nazareth, to free us from our sins. God has made Him our place of shelter and refuge from all judgment. Yet how many have refused this wonderful and gracious provision! Are you too, dear Jewish reader, like Abner, going to be so near the place of refuge, yet refuse to accept His shelter? Why should you die as a fool? Accept the Messiah's work for you as a sacrifice for sin on the cross and be safe from the judgment of God's wrath. Instead of dying as a fool, you will live with God's Messiah throughout eternity. And the time to flee to the refuge is NOW.

A DRINK FROM THE FOUNTAIN

"Whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst; but the water that I shall give him shall be in him a well of water springing up into everlasting life." John 4:14.

Speak ye unto all the congregation of Israel, saying, In the tenth day of this month they shall take to them every man a lamb, according to the house of their fathers, a lamb for a house: And if the household be too little for the lamb, let him and his neighbour next unto his house take it according to the number of the souls; every man according to his eating shall make your count for the lamb. Your lamb shall be without blemish, a male of the first year: ye shall take it out from the sheep, or from the goats: And ye shall keep it up until the fourteenth day of the same month, and the whole assembly of the congregation of Israel shall kill it in the evening. And they shall take of the blood, and strike it on the two side posts and on the upper door post of the houses, wherein they shall eat it. And they shall eat the flesh in that night, roast with fire, and unleavened bread; and with bitter herbs they shall eat it. Eat not of it raw, nor sodden at all with water, but roast with fire; his head with his legs, and with the purtenance thereof. And ye shall let nothing of it remain until the morning; and that which remaineth of it until the morning ye shall burn with fire.

And thus shall ye eat it; with your loins girded, your shoes on your feet, and your staff in your hand; and ye shall eat it in haste: it is the Lord's passover. For I will pass through the land of Egypt this night, and will smite all the firstborn in the land of Egypt, both man and beast; and against all the gods of Egypt I will execute judgment: I am the Lord. And the blood shall be to you for a token upon the houses where ye are: and when I see the blood, I will pass over you, and the plague shall not be upon you to destroy you, when I smite the land of Egypt.

Exodus 12:3-13.

Purge out therefore the old leaven, that ye may be a new lump, as ye are unleavened. For even Christ our passover is sacrificed for us: Therefore let us keep the feast, not with old leaven, neither with the leaven of malice and wickedness; but with the unleavened bread of sincerity and truth. I Corinthians 5:7,8.

און געהאסט "על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו". (ישעיה נ"ג).

4. משה, דער בחיר היצורים האט געברענגט אידען א תורה, אויך ישוע המשיח האט געבראכט אידען א תורה, נעהמליך, א נייע תורה אזוי ווי גאט האט אונז פערשפראכען דורך ירמיה ל"א, נעמליך דעם ברית חדשה. דאס נייאיגקייט פון זיין תורה איז, אז די זינד וואס האט געמאכט א חורבן פון היילינען בית המקדש און פון אידישען נאציאנאלען לעבען, יענע זינד וואס האט נישט געקאנט אויס־געמעקט ווערען דורך קרבנות, נישט פון הימלישען פראטאקאל און נישט פון זינדיגען הערץ, זענען ארויפגעלעגט געווארען אויף ישוע המשיח אזוי ווי עס הייסט אין ישעיה נ"ג: "וד' הפגיע בו את עון כלנו".

5. משה האט זיך בעקלאגט אויף אידען "עוד מעט וסקלוני", אזוי געפינען מיר אויך ביי ישוע ווי אידען האבען איינינע מאל אויפגעהויבען שטיי־נער איהם צו שטייניגען.

6. משה רבינו איז געווען דער גרעסטער נביא פון אלע אנדערע נביאים מיט וועם גאט האט גערעדט פה אל פה, אזוי אויך ישוע המשיח אויף וועם גאט זאגט: "נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך", אויך צו איהם האט גאט תמיד גערעדט פנים אל פנים. און אזוי זענען פאראן אסאך אנדערע טרייע פאראלעלען וואס צייגען אהין צו די עהנליכקייטען פון משה צו ישוע המשיח. און ווען אידען וואלטען אריינשטעלען משה'ן אין דער הגדה וואלטען אידען דערזעהן אז ישוע המשיח איז דאס יענער נביא וואס גאט האט פערשפראכען צו אידען דורך משה אין דברים י"ח אלס דער נביא כמשה, און זיי וואלטען באלד אנגענומען ישוע המשיח אלס זייער גואל צדק. יא, דאס האבען די שונאי המשיח נישט געוואלט, דערפאר האבען זיי משה'ן לגמרי איגנארירט און אויסקאסירט פון דער הגדה כדי אידען זאלען איהם וואס ווענינער פאר די אויגען האבען.

איי וועלען מאנכע לעזער אפשר פרעגען, איז דען נישט משה גערעכט אין דער גאנצער תורה און איז פאר אידישע אויגען איבעראל?

די אנטווארט הדויף איז — אמת, משה איז דארט זעהר אפט גערעכט. אבער אידען לערנען דאך נישט גאנס תורה, קוקען זיי איהם פריש נישט אין פנים אריין.

הלואי וואלטען אידען יא געלערענט גאנס תורה און וואלטען יא זיך באקענט מיט משה'ן, וואלטען זיי אויך באלד דערזעהן ישוע המשיח אלס זייער גואל צדק און זיי וואלטען נעהאלפען געווארען מיט א תשועת עולמים.

אט דאס טאקע האט ישוע המשיח געזאגט: "כי לו האמנתם במשה האמנתם גם בי כי עלי הוא כתב". (יוחנן 6).

אן עצה טובה

פון פאסטאר ק. א. שיינבערגער

די גמרא זאגט: "אין כח לישראל אלא בפה", ד"ה, דער גאנצער כח פון ישראל ליגט אין זיין מויל. דאס איז אבסאלוט אמת; ספעציעל ווען דער נאמען "ישוע המשיח" איז דערמיט פערבונדען.

די אידישע וועלט זאגט, אז ישוע הנוצרי איז נעווען א פאלשער נביא און אזוי איינעם קומט צו האסען, אבער מיליאנען אנדערע מענשען זאגען אז ער איז נעווען דער גרעסטער נביא וועלכער האט צו די וועלט גערעדט "דברי אלהים חיים". איינער וואס רעדט דברי אלהים חיים קאן קיין פאלשער נביא נישט זיין. די היילינע תורה זאגט אויך אז ער איז געווען דער "נביא כמשה". (דברים י"ח).

די אידישע וועלט זאגט אז ער איז געווען א מחרף ומגדף וואס האט דעם טויט כשר פארדיענט. זאגען אבער דרויף אנדערע מיליאנען מענשען, מיר זענען געווען גוים, אונזערע עלטערן האבען געדיענט צו עבודה זרה, אבער דורך ישוע המשיח זענען מיר פון ע"ז פריי געווארען און מיר זענען געווארען מאמינים אין גאט פון ישראל. דער וואס פיהרט א וועלט מענשען צום גלויבען אין אמת'ען גאט קאן אודאי קיין מגדף זיין.

די אידישע וועלט זאגט אז ישוע איז געווען א פושע ישראל, אבער מילי מיליאנען מענשען זאגען בפה אחד, אז עד היום האט עס נאך אין דער גאנצער וועלט נישט געגעבען אזא פרומען, ריינען און היי־ליגען פערזאן ווי דער גאט־מענש ישוע המשיח, וועלכער איז נעווען פון געבורט אן לויטער "קדושה און טהרה", א ליכט פאר די גאנצע מענשהייט (יוחנן ח', 12) אין דעם ליכט וואס שטראלט ארויס פון ישוע, קאן דער מענש זעהן גאט גופא וואס האט זיך מתלבש בבשר געווען כדי די געפאלענע מענשהייט אויפצוהויבען און זיי ברייננען תחת כנפי השכינה.

די אידישע וועלט האט אסאך קללות פאר ישוע מנצרת, ווינשענדיג איהם, א ימח שמו וזכרו, דא־גענען אבער מיליאנען אנדערע מענשען האבען נור שירות ותשבחות ברכות והודאות פאר איהם. זיין נאמען רעדט צו זיי פון דער גרויסער ליעבע מיט וועלכע גאט האט די וועלט געליעבט. זיין נאמען איז פאר זיי א צייכען אויף גאט'ס רחמנות צום זינדיגען מענש און ער וויל יעדען מענש דורכ'ן קרבן המשיח מוחל זיין אויף אלע זינד. זיין נאמען דערמאנט אויף דער גאולה וישועה וואס ער האט פאר זיי געבראכט, זיי פערזיכערענדיג מיט חיי עולם. ווען זיי זענען טרויריג פערוואנדעלט ישוע המשיח זייער טרויער צו פריידען. שרעקט זיך זייער הארץ פאר דעם גרויסען יום הדין, מאכט ישוע המשיח זייער הארץ רוהיג און צופריעדען. מיט דעם נאמען ישוע אין זייער הארץ לעבען זיי און מיט דעם נאמען ישוע אויף זייערע ליפען שטארבען זיי.

קורץ, ישראל האסט נאך היינט דעם וועמען גאט ליעבט אויף וועם גאט האט אמאל אויסגערופען "זה בני ידידי בו רצתה נפשי". און האסענדיג דעם געליעבטען פון גאט האסט ישראל במילא גאט גופא, ווייל ווער עס איז "על ד' " איז אויך "על משיחו". און ווער עס איז "על משיחו" איז אויך "על ד' ". ישוע המשיח האט אליין געזאגט "השונא אותי ישנא גם את אבי". (יוחנן ט"ו, כ"ג).

די אידישע וועלט זוכט נאך עד היום דאס "אור המשיח" אויסצולעשען און ווען דאס זאל חלילה געלינגען וועט ישראל ערשט דאן בעקאנט ווערען מיט צרות און מיט האס, ר"ל. ווען דער איד פיהרט מלחמה נענען ישוע המשיח, פיהרט ער מלחמה גענען זיך גופא. דאס ביסעלע ליכט און פרייהייט וואס דער איד האט היינט, איז עס נור צוליעב ישוע המשיח וועמען אמת'ע קריסטען רע־ספעקטירען און ליעבען.

ישוע המשיח האט אין זיינע לעצטע לעבענס־טעג אין ירושלים געזאגט: "ירושלים ירושלים, די וואס טויטעסט די נביאים און שטייניגסט די וואס זענען געשיקט צו דיר, ווי אפט האב איך געוואלט דיינע קינדער פערזאמלען ווי א הוהן פערזאמעלט איהרע עופ'עלעך אונטער איהר פליגעל, איהר האט אבער נישט געוואלט, זעהט אייער הויז וועט אייך חרוב ווערען און איהר וועט מיך מעהר נישט זעהן ביז איהר וועט זאגען—געבענשט איז ער וואס קומט אין נאמען פון גאט". (מתיה כ"ג) אבער אנשטאט איהם צו ליעבען און זיין געטרייע ווארנונג צו באהער־ציגען האט מען איהם געהאסט שנאת מות און דער חורבן איז געבעך געקומען. פיערציג יאהר שפעטער איז ישראל'ס היימלאנד חרוב ונחרוב געווארען אלץ ווייל ישראל האט זיך נישט געוואלט לאזען העלפען פון דעם איינציגען גואל ישוע המשיח. "יעדע זאך האט אן אורזאך", און דער שרעקליכער חורבן איז די דירעקטע אורזאך פון די שנאה וואס אידען האבען געהאסט ישוע המשיח.

דאס אידישע גלות וועט אן ענד נעמען אזוי באלד ישראל וועט אויפהערען צו האסען און אנהויבען צו ליעבען איהר משיח, ווייל "ליעבע" איז די מידה פון גאט ב"ה, "גאט האט די וועלט אזוי געליעבט אז ער האט געגעבען זיין איינגעבוירענעם זאהן דאס אלע וואס גלויבען אין איהם זאלען נישט פארלוירען געהן נייערט האבען דאס אייבינע לעבען". (יוחנן ג, 16).

אונזערע מיסיאנען

און אנדערע סטיישאנס וואו איהר קאנט באקומען אונזער מאנאטס־בלאט "רעה ישראל" גראטיס: —

ברוקלין, נ. י.
רעוו. לעאפאלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא.
מר' האררי בוירגען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג, פא.
רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענט־אל עוועניו

שיקאגא, אילינאי
רעוו. סאלאמאן בירנבאום
316 סטענלי פליים

קאלומבוס, אהייא
רעוו. אסקאר וואנא
1039 איסט בראאד סטריט

לאס אנגעלעס, קאליפ.
רעוו. ע. ציממערמאן
2005 ברוקלין עוועניו

סידני אסטראליען
רעוו. ג. ע. ארדיל
145 קאמאנוועלטה סטריט

ווארשא, פוילען
רעוו. משה גיטלין
טארגאווא 15, מ. 4.

ירושלים פאלעסטינא
נאספעל גייט, רוסישער קאמפאונד
רעוו. פרענס ביטהביי

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דינען משיח.

VOL. XVIII No. 8 — רעוו. לעאפאלד קאהן, עדיטאר — APRIL, 1936

נישטאָ משה אין דער הגדה

עס איז א חידוש׳ליכע זאך און דאָך איז עס א פאקט, אַז משה ווערט לחלוטין נישט געדאכט אין דער גאנצער הגדה וואָס אידען באנוצען יעדען פסח. דער מחבר פון דער הגדה האָט געמאכט א גרויסען וועזען פון "פרעה", פון די "מצריים", פון "לבן הארמי", מיט די "בני ברק", מיט "תרח", מיט "נחור", מיט די "חרטמים" אז"וו., ער גערענקט איך אפילו "הלל׳ן" וואָס האָט איינגעוויקעלט אביסעל חריין צווישען צוויי שטיקלעך מצה, אפילו איהם האָט דער בעל הגדה אויך נישט אויסגעלאָזט, כאָטש די גאנצע הגדה מיט׳ן סדר האָט געקאָנט גאנץ גוט עקזיסטירען אָהן דער מעשה פון הלל. איז דאָך טאקע קשה פארוואָס איז משה נישט געדאכט אין דער הגדה?

אידען האָבען א "מגלת אסתר", שפיעלט דאָרט אסתר די הויפט ראָלע און איז אסאך מאָל געדאכט אין יענער מגלה ווייל דורך איהר איז דאס נס געשעהן. אידען האָבען א "מגלת רות", דאָרט איז "רות" פיל מאָל געדאכט. און דאָ, אין דער הגדה, וואָס ערצעהלט פון די גרויסע נסים ונפלאות וואָס אידען זענען בעפרייט געוואָרען פון שקלאַפעריי, וואָס עס איז געשעהן דורך משה׳ן, און דאָך איז משה׳ס נאָמען קיין איין מאָל נישט געדאכט אין דער גאנצער הגדה.

משה רבינו וואָס איז געווען שוין פון געבורט אָן א וואונדער קינד, משה וואָס איז אזויפיעל אויסגעשטאנען פון די "בני ישראל" דורך די גאנצע רייזע פון מצרים אויף זייער וועג נאָך כנען דורך דער גרויסער מדבר, אָט דער גרויסער משה איז לגמרי איגנאָרירט ווען מ׳פייערט דעם חג הפסח ביים סדר אלס ערא־ינערונג וואָס אידען זענען בעפרייט געוואָרען פון דעם שווערען גלות מצרים.

ווען מ׳זאָל דערצעהלען צווישען די נסים פון יציאת מצרים, די וואונדערבארקייטען וואָס האָבען פאסירט אין לעבען פון משה, וואָלט עס געווען כמעט אזא גרויס נס ווי קריאת ים סוף אד"ג.

ווען משה איז געבוירען געוואָרען האָבען זיינע עלטערן באלד דערזעהן אין איהם א פארשידענארטיגקייט פון אלע אנדערע קינדער, אזוי ווי עס הייסט דאָרט, אז זיי האָבען אין איהם געזעהן "כי טוב", האָבען זיי זיך עפּעס אָנגעשטויסען אז דאס קינד דארף מען ראטעווען פון פרעה׳ס גזירות און מ׳לאָזט עס שווימען אין א קעסטעלע אויף׳ן ים סוף, און פלוצים דארף קומען די פרינצעסין, דעם קעניגס טאכטער, זיך באָדען אין ים, און דאָס עדעלע קול פון דעם יונגען עופה׳לע גרייכט אַש צו איהרע אויערען און זי שיקט איהר באדיענטע איהר צו ברינגען דאָס קעסטעלע און זי דערזעהט דאָס שעהנע פנים פון דעם קינד.

גערענקט נור ליעבער לעזער, זי—די טאָכטער פון יענעם טיראַן וואָס האָט געהאלטען פערשקלאַפט אזויפיעל אידען און ער האָט ארויסגעגעבען א געזעץ אז אלע אידישע אינגלעך וואָס וועלען געבוירען ווערען זאָל מען באלד אריין ווארפען אין טייך און זיי דערטרענקען, אָט דיעזען טיראַן׳ס טאָכטער איז אויסגעוועהלט געוואָרען פון גאָט צו בעפרייען דיעזעם קליינע שקלאַפען־קינד פון א זיכערען טויט און עס אריין צו ברינגען אין קעניגליכען בורג און איהם אויפציהען און אויסבילדען און פון איהם מאכען א מעכטיגען פיהרער, שפּעטער צו בעפרייען די אידישע שקלאַפען און פון זיי מאכען פרייע מענשען.

איז דאָס נישט אַן איבערנאטירליכעס וואונדער! געוויס. און דאָך האָבען אידען נישט אזויפיעל דרך ארץ פאר יענעם משה אז זיי זאָלען איהם א שטיקעל אָרט געבען אין דער הגדה. פארוואָס?

בעפאָר מיר פארענטפערן אָט דיזע קשיא וועלען מיר דאָ פארשטעלען נאָך אַן אנדערע פראגע, און דערנאָך וועלען מיר אלע ביידע פארענטפערן מיט איין אנטוואָרט.

די קשיא נומער 2 איז ווי פאָלגט:

ווי עס איז אונז אלע בעקאנט ענדיגט זיך די הפטורה פון פרשת שופטים מיט "ומאספכם אלהי ישראל" וואָס איז סוף קאפיטעל נ"ב פון ישעיה, און די הפטורה פון פרשת כי תצא פאנגט אָן מיט "רני עקרה" וואָס איז דער אָנפאנג פון קאפיטעל נ"ד פון ישעיה, פרעגען מיר—ליעבע לעזער—פארוואָס האָט מען איבערהיפּט איגנאָרירט דאָס קאפיטעל פון ישעיה נ"ג פון די הפטורה. פארוואָס?

די אנטוואָרט צו דיעזע ביידע קשיות איז: יענע אידישע "גדולי הדור" האָבען געהאט אַן אונגעהייערן שנאת חנם צו ישוע המשיח, האָבען זיי מורא געהאט אז ווען ישעיה נ"ג וועט יאָ זיין צווישען די הפטורת וואָלט עס מאנכע אידען בעאונרוהיגט און זיי געמאכט טיעף נאכדענקען בכן, אויף וועם דאָס דאזיגע קאפיטעל געהט און וועם גאָט מיינט מיט דעם "וד׳ הפגיע בו את עון כלנו"? אויף וועם האָט גאָט ארויפגעלייגט אלע אונזערע זינד? האָבען זיי מורא געהאט אז מאנכע ערנסט דענקענדע אידען וועלען זיך כאפּען, אז דאָס געהט אויף ישוע המשיח, אז אויף איהם האָט גאָט ארויפגעלעגט אלע אונזערע זינד. אזאלכע ערנסט און גאָטס פירכטיגע אידען וועלען אודאי זוכען און אויסגעפינען דעם ענדגילטיגען אמת אז ישוע איז דער משיח.

כדי דאָס צו בעוואָרענען האָבען זיי די הפטורה אזוי איינגעפיהרט אז אידען זאָלען לגמרי דאָס קאפיטעל נישט אמאָל אין פנים אָנקוקען און במילא נישט וויסען פון ישוע המשיח.

דיעזעלבע אנטוואָרט גילט אויך אויף דער ערשטער קשיא פארוואָס מ׳האָט איגנאָרירט משה׳ן פון דער הגדה? יענע חברה וואָס האָבען פערפאסט די הגדה האָבען מורא געהאט צו מאכען פיעל מחזקות מיט משה, ווייל משה איז א זעהר אויפפאלענדער פאָרבילד פון ישוע המשיח אזוי ווי גאָט זאָגט: "נביא אקום להם מקרב אחיהם כמוך" (דברים י"ח), האָבען זיי נישט געוואָלט אז אידען זאָלען דורך משה׳ן דערזעהן דעם "נביא כמשה" ישוע המשיח.

און דאָ וועלען מיר ציהען איניגע פאראלעלען וואָס האָבען זעהר עהנליכע שטריכען און אָפשפיגלונגען צווישען משה און ישוע המשיח.

1. ווען משה איז געווען א קליין קינד האָט מען איהם געוואָלט הרג׳ענען און איז ניצול געוואָרען פון פרעה׳ס הענד דורך א נס, אזוי אויך ישוע המשיח אלס קינד האָט איהם הורדוס געוואָלט הרג׳ענען און איז פון זיינע הענד ניצול געוואָרען.

2. ווען משה איז אויפגעוואקסען איז ער געקומען צו רעטען זיינע ברידער פון זייערע צרות און פון פינסטערען גלות, אזוי איז אויך ישוע המשיח געקומען ווען ער האָט דערגרייכט זיין מאן׳ס אלטער פון 30 יאָהר, אויסצולייזען די מענשהייט בכלל און זיינע אידישע ברידער בפרט, פון שקלאַפעריי צו דער זינד און זיי מאכען פאר פרייע קינדער פון גאָט, מיט דעם וואָס ער האָט אויף זיך גענומען אלע אונזערע זינד אזוי ווי עס הייסט אין ישעיה נ"ג: "וד׳ הפגיע בו את עון כלנו".

3. משה׳ן האָט זיין שוועסטער מרים געהאסט און בלערליי שלעכטס אויף איהם גערעדט און צוואר גאָר אָהן אַן אורזאַך, אזוי אויך ישוע המשיח אויף וועם זיינע אייגענע האָבען תמיד שלעכטס גערעדט

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave. Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1st.